

با آرزوی شادی و آزادی برایتان

دایگان

۲

تصمیم بیشترانه رژیم اسلامی در مورد حداقل دستمزدها!

صفحه ۴

گفتگوی رادیو فرانسه با منصور حکمت در زمینه فعالیت احزاب سیاسی در ایران

صفحه ۲

صفحه حزب ایسکرا میبوسد رویدادهای ایران نگاهی به اخبار جهان از نشریات داخل

صفحه ۳ صفحه ۳ صفحه ۴ صفحه ۴ صفحه ۴

رویارویی طبقه کارگر ایران با رژیم اسلامی گسترش می یابد

کارگران چندین مرکز کارگری دیگر نیز اعتصاب کردند

در فصل تعیین حداقل دستمزدها و آستانه سال نو، دامنه اعتراضات و اعتصابات کارگری در اقصی نقاط ایران گسترش مییابد. کارگران وابسته به صنایع نظامی کارخانه پارسان که از هفته های گذشته اعتراض خود را آغاز کرده بودند، در روزهای اخیر و به منظور پیگیری خواسته هایشان مجدداً با تظاهرات در محوطه کارخانه، ادامه در صفحه ۴

منصور حکمت

آبرایت، کوسووا و "یک ایده گذرا"

* با بالا گرفتن بحران کوسووا دنیا برای پرده دیگری از تراژدی انسانی یوگسلاوی آماده میشود. همه میتوانند کراخت ناسیونالیسم صربی و آلبانیایی و فجایی که بویژه متعصبین دو کمپ قادر به خلق آن هستند را تجسم کنند. اما نه در موارد پیشین و نه اینبار، صرف تقابل جریانات قومی و ناسیونالیست ابعاد عظیم فاجعه را توضیح نمیدهد. مسئولین و بانیان فاجعه یوگسلاوی را باید جای دیگر جستجو کرد، در غرب، در میان دول اروپای واحد و آمریکا، در کینه تیزی جنگ سردی بلوک پیروز، در پافشاری یکجانبه و جنایتکارانه آلمان برای برسمیت شناسی سلوانیا و کرواسی و آغاز تجزیه یوگسلاوی، در رقابت میان دول غربی و روسیه بر سر منطقه نفوذ در بالکان. اینبار داس مرگ را خانم آبرایت بالای سر مردم یوگسلاوی گرفته است. تهدید نظامی و اقتصادی کامیاب به تنها شکل ابراز وجود آمریکا در صحنه بین المللی تبدیل شده است. روش تشنج زا و تحریک آمیز آمریکا در مورد بحران کوسووا، و رجزخوانی های هرروزه آبرایت علیه دولت میلوسویچ، دارد مقدمات یک بوسنیای دیگر را فراهم میکند.

* تقابل دوباره آمریکا با میلوسویچ قطعاً یکبار دیگر پای محکمه بین المللی رسیدگی به جنایات علیه بشریت را بعنوان یک حربه فشار در دست غرب به میان میکشد. و هر وقت اسم جنایت علیه بشریت برده میشود، فوراً جمهوری اسلامی به ذهن میاید. فقط بعنوان یک ایده گذرا، آیا نباید رسماً از سران جمهوری اسلامی به این دادگاه شکایت کرد؟ آیا خمینی ها و خامنه ای ها و رفسنجانی ها و لاجوردی ها از جمله شایسته ترین متهمان تاریخ این محکمه نخواهند بود؟ آیا در چنین دادگاهی خاتمی برای تخفیف مجازاتش علیه سایر سران رژیم شهادت خواهد داد؟ و آیا کسی، این حول و حوش، برای برانتش تلاش خواهد کرد؟

شهلا دانشفر

کارگران ایران در سال ۷۶

صفحه ۲

کوروش مدرسی

دست مذهب از زندگی مردم کوتاه!

مارکس وقتی گفت "مذهب تریاک مردم است"، مذهب و حکومت اسلام در آخر قرن ۲۰ را ندیده بود. انقلاب فرانسه اموال کلیسا را مصادره کرده بود و دخالت کلیسا در زندگی اجتماعی سرکوب شده بود. کشیشگری، بعنوان فعالیتی تحت کنترل دولت سکولار، تازگی به یمن قوانین ناپلئونی مجدداً مجاز شده بود. مذهب نه دستگاه سرکوب مستقیم بلکه "تنوری عمومی جهان وارونه" و "پایه عمومی دلداری و توجیه آن" بود. "مذهب آه مخلوق سرکوب شده، قلب جهان بی‌قلب و روح جهان بی روح" بود. "مذهب تریاک مردم" بود. امروز اما مذهب قبل از هرچیز حکومت و فعالیت سیاسی بزیر پرچم الله است. مذهب یعنی حکومت قوانینی که بشر قادر به چون و چرا کردن در آن نیست. مذهب یعنی حکومت بر بشریت بی‌حق. مذهب امروز یعنی اعمال خشونت بار قوانین پوسیده و ضد انسانی بر کوچکترین زوایای زندگی اجتماعی و شخصی انسانها. مذهب یعنی لگدمال کردن خونبار ابتدائی ترین حرمت‌های فردی و اجتماعی بشر، یعنی اعمال آپارتاید جنسی، سرکوب ابتدائی ترین خواسته‌های نیمی از جامعه بجرم زن بودن. مذهب امروز دستگاه بردگی قرون وسطائی کارگران برای پرکردن جیب سرمایه‌دارهای اسلامی است. مذهب حکومت فاشیستی کهنه پرستانی چون خمینی و خامنه‌ای و دستگاه سیاه حوزه‌های باصلاح علمیه شان است. مذهب امروز دادگاههای جانان لجام گسیخته و از دوزخ گریخته‌های چون خلخال، گیلانی، لاجوردی، هاشمی رفسنجانی و گله‌های پاسدار و بسیج و حزب الله است. مذهب امروز یعنی حکومت جمهوری اسلامی ایران، یعنی بربریتی بنام حکومت طالبان در افغانستان، یعنی اتحاد بی همه چیزترین قاتلان در تشکلهای تروریستی - مذهبی الجزایر. مذهب یعنی ائتلاف سیاسی و اطلاعاتی پاپ و آمریکا، یعنی حکومت عربستان سعودی و پاکستان و حزب‌الله لبنان، یعنی مجاهدین خلق و مجاهدین انقلاب اسلامی. مذهب یعنی سیاهی تحمیل شده بر زندگی جوانان، مذهب یعنی سرکوب شادی و خنده با حیوانی ترین و وحشیانه ترین شیوه‌های فیزیکی و روانی. مارکس بدست در مقابل نشنه مذهبی گفت "یگانه راه رهائی عملی در این است که فرد نگرش آن تنوری ای را بکار گیرد که در آن انسان والاترین هستی برای انسان است." اما اگر مارکس امروز زنده بود میگفت مذهب تنها تریاک مردم نیست. مذهب دستگاه کثیف ترین کانگسترهای تریاک است. شروع پروسه تحقق رهائی انسان بدون کوتاه کردن دست دستگاه مذهبی از زندگی مردم مقدور نیست. مارکس بیگمان همصدا با مارکسیست‌های امروز میگفت. مذهب همچون فاشیسم سازمان سیاسی و اجتماعی ضد انسان است. مذهب قاتل مردم است. دست مذهب از زندگی مردم کوتاه!

بحران سیاسی بحران اقتصادی

فاتح شیخ الاسلامی

خاتمی اقرار میکند سراپای اقتصادشان بیمار است، و همزمان میکوشد اذهان را از بیماری سیاسی لاعلاجی که سراپای رژیم را فراگرفته، دور کند. افت بهای نفت دستمایه این عوامفریبی بیمایه است. پای بست سیاسی این رژیم ویران است، این را امروز همه میدانند، و سرچشمه بحران و بن بست اقتصادی رژیم آنجاست. این تداوم بحران سیاسی است که راه خروج از بحران اقتصادی را کور کرده است. کاهش سریع بهای نفت - با همه اهمیت ویژه ای که در اوضاع کنونی ایران دارد - نه همه این بحران و نه عامل اصلی آن است. فاکتورهای داخلی و جهانی مهم تر و استراتژیک تری، بر فلج سیاسی و اقتصادی رژیم اسلامی حکم میدهند. رژیمهای متعارف تولید کننده نفت، همه از این کاهش قیمت لطمه میخورند، اما هیچ جا از آواری که روی سر جمهوری اسلامی خراب شده، خبری نیست. آنچه به بحران ناشی از افت بهای نفت اهمیت ویژه می بخشد، بحران سیاسی فزاینده ای است که گلوی رژیم اسلامی را می فشارد. بحرانی که ترکیب فاکتورهایش بمراتب مهلک تر از آنی است که سال ۵۵ یقه رژیم شاه را گرفت و رها نکرد.

خاتمی نگرانی شدید رژیم از این بحران را برملا کرد. ماه پیش هم با طرح لایحه بودجه در مجلس، نگرانیهای مشابهی ابراز شد. مجلسیان بودجه را، که مبنایش ۱۷ دلار برای هر بشکه نفت بود، آنقدر چلانند تا بخیال خود با "پیش بینی" ۱۶ دلار منطبق کنند. امروز بهای نفت به ده دلار رسیده و لغزیدن آن به پائین تر از این هم، احتمالی واقعی است. شدت استیصال رژیم را از شرفیابی رفسنجانی به بارگاه آل سعود میتوان فهمید. با این استیصال چه خواهند کرد؟ جواب مردم خشمگین را چه خواهند داد؟ زمانیکه مردم انقلابی، خواهان بهبود معیشت خود بودند، خمینی برای تحقیر و سرکوب توقعات اقتصادی شان گفت: "اقتصاد مال خر است!" امروز آخوند دیگری بنام خاتمی میگوید: "مسائل اقتصادی ملموس ترین و فوری ترین مسائل جامعه است" و با خرمردندی آخوند - حاجی بازاریانه اضافه میکند: "اما سعی میکنیم حداقل زندگیهای مردم را که تاکنون هم تامین میکردیم، تامین کنیم!" تاکنون کدام حداقل زندگی را تامین کرده اند که از این پس با "اقتصاد بیمار"شان تامین کنند؟ این وعده های وقیحانه را مردم هشیار و بمیدان آمده دیگر نمی پذیرند. با وضعیت کنونی، رژیم اسلامی ناچار است فقط و فقط به سیاست این ستون تا آن ستون بقاء اقتصادی بچسبند. ولی فاکتور جهانی - استراتژیک افت بهای نفت در همین حد نیز میدان مانورشان را تنگ و تنگ تر کرده است، و این در حالی است که فاکتور داخلی اعتراض از پائین هم لحظه ای گریبان رژیم را رها نمیکند. دور زدن نارضایتی مردم و اعتراض فعال کارگران ابداً ممکن نیست. بدنبال دو دهه رویارویی کارگران و توده مردم با رژیم اسلامی و تشدید و گسترش آن در سال ۷۶، فعل و انفعالات فکری و سیاسی درون طبقه کارگر، فاکتور پراهمیتی در روند تحولات آتی ایران است. در چنین شرایطی سازش طبقاتی و رضایت دادن کارگران به لبخند خاتمی ابلهانه ترین رویای بورژوا - آخوندی است که شانسی برای تحقق ندارد. جمهوری اسلامی رویای کار ارزان و کارگر خاموش را با خود به گور خواهد برد. سالها پیش، در همان آغاز برنامه دوم رفسنجانی، آشکار شده بود که بن بست اقتصادی رژیم محصول بن بست سیاسی آن است. شکست "پدیده رفسنجانی"، امروز با درماندگی خاتمی تکمیل میشود و پافشاری طبقه کارگر بر مطالبات سیاسی و اقتصادی اش ضربه نهائی را بر کلیت رژیم اسلامی وارد خواهد کرد.

آزادی، برابری، حکومت کارگری

سخنرانیها و مصاحبه های کادرهای حزب

در دو هفته گذشته تعدادی از کادرهای حزب طی سخنرانی و مصاحبه های رادیویی در زمینه های مختلف مواضع حزب را تشریح کردند.

در سخنرانیهای متعددی در اجتماعات بزرگداشت ۸ مارس، روز جهانی زن، کادرهای حزب درباره حقوق جهانشمول زنان، علیه زن ستیزی جمهوری اسلامی، قوانین ارتجاعی اسلام و نیز علیه نیروهائی که با نظریه ارتجاعی نسبت فرهنگی به توجیه وضعیت زنان در کشورهای اسلامزده مشغولند، صحبت کردند از جمله:

✽ در اجتماعی بدنبال راهپیمائی کلمن - بن مقابل سفارت جمهوری اسلامی آلمان، آذر مدرسی دبیر تشکیلات آلمان حزب، رویا ماهان عضو کمیته آلمان حزب، گشاو محمد از طرف واحد آلمان حزب کمونیست کارگری عراق، نادر شریفی دبیر "همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی" در آلمان و مینا احدی سخنگوی کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان" سخنرانی کردند. در لندن (انگلیس) آذر ماجلی عضو کمیته مرکزی حزب، در استکهلم و گوتنبرگ (سوئد) سوسن بهنام هماهنگ کننده واحد سوئد کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران، اسرین محمدی و مریم کوشا هماهنگ کننده کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان در ایران، در فنلاند رضا کمانگر و عبدال کلپریان کادرهای حزب، شهلا رستم و خالد صالح کادرهای حزب کمونیست کارگری عراق، در دانمارک ناهید ریاضی هماهنگ کننده واحد دانمارک کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران، در استرالیا جمشید زمانی و مظفر عبدالله کادرهای حزب کمونیست کارگری ایران و عراق، در ونکوور (کانادا) مهین نریمانی مسئول "واحد کانادای کمپین دفاع از حقوق زنان ایران" و فهیمه صادقی دبیر "همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در ونکوور"، در تورنتو ثریا شهابی عضو کمیته مرکزی حزب و دبیر "همبستگی _ فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی" و ژنوس عزیز کادر حزب کمونیست کارگری عراق سخنرانی کردند.

سایر سخنرانیها و مصاحبه های رادیویی

آلمان

- مصاحبه تلویزیون انترناسیونال با مینا احدی در مورد مساله زنان، سنگسار و فعالیت‌های این کمپین
 - مصاحبه رادیو آوا با مینا احدی در هانوفر در مورد موقعیت جنبش زنان و برنامه ۸ مارس
 - سخنرانی مینا احدی در میتینگ زنان افغانی در بن روز ۸ مارس
 - مصاحبه رادیو همبستگی مالمو (سوئد) با آذر مدرسی در مورد ۸ مارس و راهپیمائی کلمن - بن
 - مصاحبه رادیو همبستگی کاسل با سیاوش مدرسی در مورد اوضاع سیاسی ایران، جامعه مدنی و اپوزیسیون
 - مصاحبه رادیو همبستگی کاسل با سعید ارجمند مسئول خانه حزب در کاسل در مورد راهپیمائی کلمن - بن
 - مصاحبه رادیو آزاد با روناک زندی در مورد وضعیت زنان در ایران به زبان آلمانی
 - سخنرانی سیاوش مدرسی در میز گردی در شهر ماینز در مورد اوضاع کنونی رژیم جمهوری اسلامی و مواضع و سیاستهای حزب. در این میز گرد تعدادی از سازمانهای سیاسی ایرانی شرکت داشتند.

آمریکا (نیویورک)

- سخنرانی لیلی پناهی در تظاهرات مقابل اجلاس سازمان ملل
 - سخنرانی مریم نمازی کادر حزب در اجلاس سازمان ملل
 - مصاحبه رادیو صدای جدید در لس آنجلس با علی جوادی در مورد تاریخ سیاسی و تشکیلاتی حزب، موقعیت کمونیسم در سطح جهانی، مواضع حزب در قبال دولت خاتمی، و همچنین در زمینه فعالیت‌های جاری و اعتراضی حزب در خارج کشور
 - مصاحبه رادیو ایران زمین در دالاس با علی جوادی پیرامون انتخابات میانرودای مجلس، مسئله بحران بودجه دولتی و چشم انداز مناسبات ایران و آمریکا و همچنین اعتراضات کارگری در دوره اخیر

سخنرانیهای آتی

کانادا

امیر پیام عضو تحریریه نشریه انترناسیونال درباره تحولات سیاسی ایران روز ۲۲ مارس در ونکوور و روز ۲۸ مارس در تورنتو سخنرانی خواهد کرد.

آلمان

بهمن شفیق تحت عنوان "بحران جمهوری اسلامی، زمینه ها و چشم اندازهای آینده" روز ۲۸ مارس ساعت ۶ عصر در هانووور سخنرانی خواهد کرد.

روز جهانی زن و آکسیونهای اعتراضی علیه رژیم زن ستیز اسلامی ایران

صدما نهاد مدافع حقوق زن، اتحادیه کارگری و سازمان سیاسی قطعنامه محکومیت رژیم اسلامی را امضا کردند

طبق اطلاعیه تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران، واحدهای حزب در کشورهای اروپا، کانادا، آمریکا و استرالیا با برگزاری آکسیون و مراسم، ضمن گرامیداشت ۸ مارس روز جهانی زن، رژیم مرتجع و زن ستیز جمهوری اسلامی ایران را مورد افشاکری وسیع قرار دادند.

آمریکا

فریادهای "مرگ بر جمهوری اسلامی" در مقابل سازمان ملل
 در اعتراض به حضور جانبان جمهوری اسلامی در کنفرانس زنان سازمان ملل بیش از دویست سازمان شرکت کننده در اجلاس سازمان ملل، با ایراز انزجار از حضور رژیم زن ستیز اسلامی در این کنفرانس، متن قطعنامه محکومیت رژیم اسلامی را امضا کردند. به فراخوان "حزب کمونیست کارگری ایران _ واحد آمریکا" و با پشتیبانی دفتر "همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی"، در نیویورک، کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران" و "کمیته امداد انسانی به پناهندگان ایرانی"، دوم مارس تظاهراتی علیه حضور نمایندگان جمهوری اسلامی در "کمسیون زنان سازمان ملل"، مقابل دفتر این سازمان در نیویورک برپا گردید. همزمان با تظاهرات، مریم نمازی کادر حزب کمونیست کارگری، با ورود به داخل اجلاس سازمان ملل، به افشای جنایات رژیم اسلامی پرداخت. این تظاهرات بازتاب قابل توجهی در رسانه‌های آمریکا داشت. چندین شبکه رادیویی و تلویزیونی از تظاهرات گزارش تهیه و با مسئولین تظاهرات از جمله لیلی پناهی مصاحبه کردند.

کانادا

روزشنبه ۲۸ فوریه بمناسبت ۸ مارس مراسمی به دعوت حزب کمونیست کارگری ایران و عراق در ونکوور برگزار شد. در این مراسم پس از خواندن پیامهای دو حزب به مناسبت روز جهانی زن، "جین راندی" از اتحادیه معلمان استان بریتیش کلمبیا، مهین نریمانی مسئول "واحد کانادای کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان ایران" و فهیمه صادقی دبیر "همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در ونکوور" در مورد جوانب مختلف ستم کشی زن در جامعه حاضر و بطور مشخص در ایران و عراق سخنرانی کردند.

روز ۷ مارس تشکیلات حزب در کانادا در تظاهرات و راهپیمائی روز جهانی زن که از طرف اتحادیه‌های کارگری، احزاب چپ و سوسیالیست و سازمانهای مدافع حقوق زنان فراخوان داده شده بود شرکت کرد. در خاتمه این راهپیمائی فعالین حزب با حمایت وسیع شرکت کنندگان، مزدوران رژیم اسلامی را که اقدام به گذاشتن میز کتاب و بخش فیلم و تبلیغات جمهوری اسلامی کرده بودند از سالن دانشگاه رایسون بیرون کردند. این اقدام بازتاب گسترده ای در میان گروههای سیاسی چپ کانادا داشته و مباحث داغی را دامن زده است. در روزهای بعد از این اقدام رهبران و فعالین این جریانات طی تماسهایی با فعالین حزب حمایت قاطع خود را اعلام کرده و از کادرهای حزب برای سخنرانی در جلسات خود دعوت کرده اند. روز شنبه ۱۴ مارس بمناسبت روز جهانی زن مراسمی از طرف واحدهای کانادای خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران و عراق برگزار شد. در این مراسم که حدود سیصد نفر شرکت داشتند، ثریا شهابی عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران و دبیر "همبستگی _ فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی"، الیزابت بایس عضو اتحادیه کارگران پست کانادا و سازمان سوسیالیست اکشن، جان کلارک رهبر ائتلاف علیه فقر و ژنوس عزیز کادر حزب کمونیست کارگری عراق سخنرانی کردند. سخنرانان از اقدام فعالین حزب در اخراج عوامل جمهوری اسلامی از سالن دانشگاه رایسون قاطعانه پشتیبانی کردند. پیامهای همبستگی لیندا تورنی پرزیندت شورای کار تورنتو، سم گلیندین مشاور اقتصادی اتحادیه اتومبیل سازی کانادا و باب وایت پرزیندت کنگره کار کانادا نیز به اطلاع حاضرین رسید.

آلمان

روز ۷ و ۸ مارس به فراخوان واحد آلمان حزب یک راهپیمائی دو روزه بین شهرهای کلمن و بن علیه رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی و در دفاع از مبارزات و مقاومت گسترده زنان علیه آپارتاید جنسی حاکم در ایران برگزار گردید. بیش از دویست نفر در این راهپیمائی دو روزه شرکت داشتند و پس از پیمودن ۲۵ کیلومتر مسافت بین این دو شهر در مقابل سفارت جمهوری اسلامی ایران در بن تجمع کردند. در این تجمع آذر مدرسی دبیر تشکیلات آلمان حزب، رویا ماهان عضو کمیته آلمان حزب، گشاو محمد از طرف حزب کمونیست کارگری عراق واحد آلمان، نادر شریفی دبیر همبستگی، فدراسیون پناهندگان ایرانی در آلمان و مینا احدی هماهنگ کننده کمپین دفاع از حقوق زنان در آلمان علیه جنایات رژیم اسلامی و لزوم مبارزه با آن سخنرانی کردند. ۸ اتحادیه‌کارگری و نهاد مدافع حقوق زن در آلمان از این حرکت اعتراضی پشتیبانی کردند و نامه‌های اعتراضی به رژیم فرستادند.

بریتانیا

بعدازظهر روز جمعه ۶ مارس در اعتراض به آپارتاید جنسی و قانون سنگسار در ایران، ترافیک لندن روی پل واترلو بطور سمبلیکی توسط فعالین حزب کمونیست کارگری ایران متوقف گردید. این پیکت مورد استقبال زیاد عابرین قرار گرفت. روز یکشنبه ۸ مارس مراسمی در گرامیداشت روز جهانی زن برگزار گردید. در این مراسم آذر ماجلی عضو کمیته مرکزی حزب در مورد حقوق جهان شمول زنان و لزوم برابری بدون قید و شرط و رهایی زنان از ارزشها و نظام مردسالارانه و همچنین علیه جنایات رژیم اسلامی ایران سخنرانی کرد.

هلند

روز ۷ مارس آکسیون به فراخوان تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران _ واحد هلند در گرامیداشت روز جهانی زن در میدان دام آمستردام برگزار گردید. در این مراسم پیام حزب انترناسیونالیستهای سوسیالیست و پیام شورای پناهندگان ایرانی در هلند قرائت شد.

سوئد

تظاهرات و مراسم در شهرهای استکهلم، گوتنبرگ و مالمو در گرامیداشت روز جهانی زن و افشا و محکومیت رژیم اسلامی ایران برگزار شد. سخنرانان در استکهلم و گوتنبرگ سوسن بهنام هماهنگ کننده کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران _ سوئد، اسرین محمدی و مریم کوشا هماهنگ کننده کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان در ایران بودند.

روز ۶ مارس در اعتراض به زن ستیزی رژیم اسلامی، دفتر هواپیمائی ایران ایر "هما" متعلق به جمهوری اسلامی ایران در شهر مالمو توسط فعالین حزب کمونیست کارگری ایران اشغال شد. فعالین حزب پس از نوشتن شعارهای ضد رژیم و شکستن شیشه ها و وسائل، محل را ترک کردند. تظاهرات و اشغال دفتر هواپیمائی جمهوری اسلامی در رسانه ها و رادیوهای محلی و سراسری وسیعا منعکس گردید.

فنلاند

بمنظور افشا و محکومیت رژیم اسلامی ایران تظاهرات و پیکتی در یکی از میدانهای مرکزی شهر هلسینکی برگزار گردید. رضا کمانگر کادر حزب که از طرف سازمان زنان مستقل فنلاند به مراسم ویژه ۸ مارس دعوت شده بود، از سخنرانان اصلی جلسه بود. سخنان رضا کمانگر مورد استقبال شرکت کنندگان در مراسم قرار گرفت. قطعنامه محکومیت رژیم اسلامی توسط رئیس جلسه قرائت شد، ۶۵ نفر از نمایندگان سازمانهای مختلف شرکت کننده قطعنامه را امضا و رژیم اسلامی ایران را محکوم کردند.

روز شنبه ۷ مارس مراسمی در گرامیداشت روز زن برگزار شد و عبدال کلپریان دبیر تشکیلات فنلاند حزب کمونیست کارگری ایران، خالد صالح و شهلا رستم کادرهای حزب کمونیست کارگری عراق سخنرانی کردند.

دانمارک

شنبه ۷ مارس تظاهراتی در اعتراض به رژیم مرتجع و زن ستیز جمهوری اسلامی برگزار شد. در این تظاهرات توه نینسن یکی از فعالین جنبش زنان در دانمارک و ناهید ریاضی عضو حزب کمونیست کارگری ایران و هماهنگ کننده کمپین بین‌المللی دفاع از حقوق زنان در ایران _ دانمارک سخنرانی کردند. دو اتحادیه کارگری و چندین سازمان چپ دانمارک از تظاهرات حزب پشتیبانی کردند. کمپین دفاع از حقوق زنان در افغانستان ضمن حمایت از این آکسیون فعالانه در آن شرکت کرد.

استرالیا

۷ مارس مراسمی در گرامیداشت روز جهانی زن برگزار گردید. در این مراسم جمشید زمانی کادر حزب کمونیست کارگری ایران و مظفر عبدالله عضو حزب کمونیست کارگری عراق در مورد اهمیت این روز و لزوم مبارزه با ارتجاع مذهبی و رژیم اسلامی در ایران سخنرانی کردند. فعالیت واحدهای حزب در کشورهای مختلف از حمایت گسترده نیروهای آزادیخواه و سازمانها و نهادهای مدافع حقوق زن برخوردار بود. در این اجتماعات جمهوری اسلامی بخاطر برقراری آپارتاید جنسی در ایران محکوم گردید و حقوق جهانشمول زنان و لزوم برابری کامل زن و مرد مورد تاکید قرار گرفت.

ایسکرا میرسد

در این ستون در هر شماره چند سوال از میان سؤالاتی که به ایسکرا میرسد از مسئولان حزب پرسیده میشود. خوانندگان گرامی میتوانند پرسشهایشان از حزب را از طریق نامه، فاکس و میل با ما در میان بگذارید.

ایسکرا: در مجلس اسلامی آشکارا از بروز یک دوره پر تنش و تلاطم و حتی بروز مجدد شورشهای شهری، بخاطر کاهش درآمدهای دولت از قیمت نفت ابراز نگرانی شد. نظر حزب کمونیست کارگری در این زمینه و در خصوص حرکات اعتراضی مردم در اوضاع و احوال کنونی چیست؟

کوروش مدرسی: رژیم اسلامی و مجلسش میدانند که حمله جدیدشان به سطح معیشت مردم ایران، بخصوص در موقعیت ضعیفی که رژیم در آن قرار گرفته، بی‌جواب نمی‌ماند. خود رژیم و اپوزیسیون طرفدار آن، از توده‌ای تا خط امامی، وانمود میکنند این وضع حاصل پائین رفتن قیمت نفت است، امری که رژیم اسلامی کنترل چندانی بر آن ندارد و بلیعای آسمانی است. این یک دروغ بزرگ است. حقیقت اینستکه پائین رفتن قیمت نفت و کم شدن درآمدهای دولت را میتوان با زدن بودجه دستگاه عظیم مفتخوران آخوند، طلبه، پاسدار و حزب الله جبران کرد. با قطع بودجه حوزه‌های باصلاح علمیه، ائمه جمعه، نمایندگان ولی فقیه، مساجد و تکایا و یا زدن پول سپاه، ارتش، گله‌های حزب الله و دستگاههای امنیتی و تروریستی و یا مالیات بستن بر بساط چپاول شبکه‌ی مامورین و دلالان اسلامی و سرمایه‌داران، خنثی کرد. این اقدامات در صورت تحقق، به مردم امکان بهبود معیشتشان را هم میدهد. اما بودجه این ارگانها و نهادها نه تنها کم نشده بلکه افزایش چشمگیری هم پیدا کرده است. در مقابل، بودجه ۱۳۷۷، پائین رفتن قیمت نفت را بهانه بیکارسازیهای وسیع، بالارفتن قیمتها، زدن بودجه مدارس و بیمارستانها، یعنی هجوم به امکانات معیشتی مردم کرده است. مردم راهی ندارند جز اینکه از معیشت حداقل خود و خانواده‌شان در مقابل این تعرض بیش‌رمانه دفاع کنند و خواهند کرد.

حقیقت دیگر اینستکه جمهوری اسلامی با عمیق ترین بحران تاریخ زندگی خود روبرو است. صفوف رژیم بهم ریخته است و سردرگمی سیاسی و ایدئولوژیک بر آن حاکم است. مردم میتوانند و باید فشار پائین رفتن درآمدهای دولت از قبال نفت را به خود رژیم برگردانند. مردم میتوانند و باید خواستار زدن بودجه این دستگاه مفت خور شوند. مهمترین نیروئی که میتواند کمر این تعرض جمهوری اسلامی را بشکند اعتراض وسیع کارگران و بویژه صناعی چون نفت است. طبقه کارگر ایران میتواند و باید صفوف خود را متشکل کند و در ظرفیت نماینده خواستهای وسیعترین بخش مردم بمیدان وارد شود.

حمایت اتحادیه‌های

کارگری استرالیا از

مطالبات کارگران ایران

اتحادیه‌های کارگری استرالیا، طی نامه‌هایی به محمد خاتمی از مطالبات کارگران ایران حمایت کردند و خواهان آزادی فوری کارگران زندانی شدند. بنا به دو اطلاعیه مطبوعاتی تشکیلات خارج کشور حزب، در پی تلاش فعالین حزب کمونیست کارگری ایران در استرالیا چند اتحادیه کارگری و دهها نفر از رهبران و فعالین اتحادیه های کارگری استرالیا با ارسال نامه به محمد خاتمی رئیس جمهور اسلامی و تصویب قطعنامه از خواستهای کارگران ایران حمایت کردند. (مشروح این خبر و اخبار دیگر کمپین تشکیلات خارج کشور حزب برای جلب حمایت بین المللی از مطالبات کارگران ایران در شماره آتی ایسکرا میآید.

گفتگوی رادیو فرانسه با منصور حکمت در زمینه فعالیت احزاب سیاسی در ایران

بخش فارسی رادیو بین المللی فرانسه، ۱۶ فوریه در برنامه "زمینه ها و زمانه ها"، گفتگوئی تلفنی درباره فعالیت احزاب و تشکل های سیاسی در ایران کنونی، با ایرج جمشیدی روزنامه نگار مقیم تهران و منصور حکمت از جانب حزب کمونیست کارگری ایران، ترتیب داد. احسان منوچهری مسئول برنامه با طرح پرسشی درباره شرایط کلی فعالیت احزاب و تشکلهای سیاسی در ایران در شرایط حاضر گفتگو را آغاز کرد. پاسخ منصور حکمت چنین بود:

... آزادی احزاب به معنی آزادی احزاب موافق رژیم نیست. اصلا هر نوع آزادی یعنی آزادی مخالف خود، قائل بودن به آزادی احزاب مخالف رژیم. من این را می پذیرم که نفس همینکه حالا عده ای جرات میکنند دوباره بگویند به ما آزادی بدهید که با زبان خودمان از جمهوری اسلامی و از نظام الهی و حکومت دینی در مملکت دفاع کنیم خودش شاید پیشرفت محسوب بشود. شک ندارم مردم حتی از همین روزنه ها هم برای هل دادن بیشتر جمهوری اسلامی به لبه پرتگاه استفاده خواهند کرد. کمااینکه از انتخابات ریاست جمهوری چنین نتیجه ای را بیرون کشیدند. من منکر فواید یک چنین وضعیتی برای مردمی که مترصد عقب راندن و سرنگون کردن حکومت هستند نیستم. منتها سخن گفتن از همچنین پدیده ای، یعنی ثبت نام دوستان و همکاران سابق و قدیمی خود حکومت بعنوان احزاب سیاسی و منتظر شدنشان برای اینکه ببینند آیا صلاحات دارند یا نه، بعنوان گشایش سیاسی یا پدیده ای در چارچوب مقوله آزادی، اهانت به آزادی و آزادی سیاسی و آزادی احزاب و تشکلهاست. سوالی که باید کرد اینستکه آیا احزاب سوسیالیستی که معتقدند دین باید از دولت جدا بشود و امر خصوصی مردم اعلام شود، آیا این احزاب قادرند فعالیت علنی و

شهلا دانشفر

کارگران ایران در سال ۷۶

سال ۷۶ را کارگران ایران در حالی آغاز کردند که اعتصاب کارگران نفت، شور وشوق مبارزه و تجربه یک زور آزمائی جدی و طولانی با جمهوری اسلامی را با همه افت و خیزها و درسهای آن برایشان به ارمغان آورده بود. حرکت کارگران نفت از مرداد ماه سال ۷۵ شروع شد و در روزهای ۲۸ و ۲۹ آذر ماه بصورت یک اعتصاب اختطاری ادامه یافت. مهمترین خواستها افزایش دستمزدها و قرارداد دسته جمعی بود. این حرکت پالایشگاههای شیراز، تهران، اصفهان و تبریز را در برگرفت و اخبار آن، یکمک کمپین بزرگ و سراسری حزب کمونیست کارگری، توسط خبرگزاریهای بزرگ بین المللی در سطح جهان منعکس شد و مورد توجه و حمایت گسترده سازمانهای کارگری قرار گرفت. در ادامه این مبارزات، کارگران، روز ۲۷ بهمن مقابل وزارت نفت تهران دست به تجمع اعتراضی زدند و سرانجام با مقاومت و سرسختی در برابر رژیم، به بخشی از خواستهایشان رسیدند.

مبارزات کارگران نفت، که موقعیتی کلیدی در اقتصاد ایران و در راس جنبش کارگری ایران دارند، حیاتی تازه در جنبش کارگری دمید. مبارزات کارگران در سال ۷۶ متاثر از این حرکت، در سطحی گسترده تداوم یافت. به چند نمونه برجسته اشاره میشود:

– در ۱۸ شهریور(۹ سپتامبر) کارگران نورد

ایسکرا <i>Iskra</i>	
سردبیر: فاتح شیخ الاسلامی	
E-Mail: fa.shaik@swipnet.se	
همکار فنی: غلام اکبری	

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

قانونی داشته باشند؟
آیا احزاب و سازمانهای طرفدار برابری زن و مرد، کسانیکه معتقدند دست اسلام باید از زندگی زن ایرانی کوتاه بشود، امروز قادرند در ایران فعالیت بکنند؟
آیا حزبی که معتقد باشد فرهنگ مقید شرفزده و اسلامی نباید زندگی جوانان مملکت را در چنگال خودش بفشارد قادرند آنجا فعالیت بکنند؟
حقیقت اینستکه امروز آزادیخواهی، سوسیالیسم، دفاع از کارگر، دفاع از زن، دفاع از حقوق کودک، دفاع از یک جامعه غیرمذهبی و سکولار، دفاع از آزادی اندیشه، آزادی انتقاد غیرقانونی است در ایران و با اعدام پاسخ میگیرد.

احسان منوچهری، با اشاره به سخنان ایرج جمشیدی در این مورد که مردم میان ممکن و ناممکن تمایز میگذارند، از منصور حکمت پرسید: از نظر شما آیا باید در انتظار آزادی کامل بود یا با نوعی فعالیت حتی محدود در راه گسترده تر کردن آزادیها تلاش کرد؟

منصور حکمت: هیچ حزب سیاسی نیست که از کوچکترین روزنه برای گسترش فعالیت خود استفاده نکند. مردم ایران زیرکی بخرج دادند که تا اینجا این شکافها را به رژیم تحمیل کرده اند. ببینید رژیم اسلامی یک رژیم از اساس ضد آزادی است. نفس اینکه رژیمی منشاش اسلام است یا الله یا هر پدیده فوق بشری و نه مردم بنا بر تعریف بمعنی آزاد نبودنش است. حرفهای آقای جمشیدی راجع به ممکنات مرا یاد حرفهای طرفداران مسالمت در سال ۱۳۵۶ میاندازد. یک سال بعد معلوم شد که اتفاقا ممکن ترین چیز در سال ۵۷ ناممکن ترین چیز سال ۵۶ بود. ما چشمان را بر مبارزه برای تغییر حتی تغییرات جزئی نبسته ایم، و من البته حق میدهم به آقای جمشیدی و هر کس دیگر که در ایران است که اینطور سر بسته و دیپلوماتیک حرف بزنند، منتها

بعنوان کسی که این محظور را روی خودش ندارد، منی که در اروپا نشسته ام و فعلا از این جماعت در امانم میتوانم بگویم آزادی حقه مردم ایران بسیار چیز فراتری است. چرا مردم ایران حقتشان مثل مردم فرانسه نیست؟ چرا، چون شرقی هستیم؟ چون اسلام آنجا قدرت دستش افتاده؟ از من نخواهید که بعنوان یک سوسیالیست بیایم بگویم آها خیلی خوب شد حالا آقای خاتمی میتواند به مردم ایران لبخند بزند! درست است که هنوز در ایران عشاق را سنگسار میکنند، درست است که هر روز بجرم حرف زدن آدمها را اعدام میکنند، درست است که هنوز زن در آن جامعه آدم محسوب نمیشود ولی در عوض آقای خاتمی به روزنامه نگاران ما لبخند زده. این بنظر من شرط وفاداری به حقیقت نیست.

در پاسخ به سوال دیگر احسان منوچهری راجع به اینکه چه هنگام میتوان گفت که آزادی احزاب در این کشور وجود دارد؟ منصور حکمت گفت:

من گفتم آزادی احزاب برای احزابی که موجودیت رژیم را زیر سوال ببرند یا حتی کمتر از این واقعا منتقدین جدی باشند الان وجود ندارد و بخصوص تعجب میکنم که دوست ما به مقوله ضمانت اجرائی اصلا توجه نمیکند. ضمانت اجرائی آزادی این احزاب چیست؟ فرض کنید ثبت کردند خودشان را و روزنامه چاپ کردند، پس فردا اگر گرفتندش گفتند جاسوس آمریکا هستی دستش به کجا بند است؟ چه مکانیسمی در جامعه هست که از آن حزبدار بیچاره ای که حالا باورش شده فکر کرده حزب تشکیل داده و میتواند حرفش را بزند دفاع خواهد کرد؟ راجع به آن سی میلیون رای (اشاره به صحبت جمشیدی در مورد آراء انتخابات رئیس جمهور) اجازه بدهید من یک نکته را بگویم. سی میلیون رای آوردند کاندیداهای مجاز و دولتی که چهار تا بیشتر نبودند. حال حزب کمونیست کارگری به کنار، واقعا بنظر شما اگر برای مثال توده ای ها نماینده خودشان را داشتند میرفتند به آقای خاتمی رای میدادند؟ و اگر سلطنت طلبها نماینده خودشان را داشتند باز میرفتند به آقای خاتمی رای میدادند؟ اگر احزاب کردستان میتوانستند نماینده داشته باشند میرفتند به آقای خاتمی رای

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

مزایای مدیران و کارگران خواهان برکناری مدیریت این مجتمع شده و برای نمونه خواهان تسهیلات بیشتر برای گرفتن وام بودند. کارگران اعتراض داشتند چرا مدیران به هر میزان که میخواهند میتوانند وام دریافت کنند ولی برای کارگران شرایط سخت و دشواری برای استفاده از این امکان وجود دارد. تحت همین فشارها، مدیریت مجتمع از کار بر کنار شد. این اعتصاب و خطر گسترش دامنه آن، رژیم و مسئولین امر را دچار نگرانی کرد بطوریکه ۲۹ دی نماینده اداره کار جمهوری اسلامی به محل گروه صنعتی رفته و با دادن وعده افزایش دستمزد سعی کرد اعتصابات را بخواباند و از گسترش بیشتر آن جلوگیری کند. کارگران در پاسخ اعلام کردند که تا رسیدن به خواستهایشان به مبارزه ادامه خواهند داد. پس از این تلاش در روز اول بهمن مدیران گروه صنعتی ملی در محل ساختمان کفش ملی در مهرآباد جلسه ای اضطراری تشکیل داده و طی آن کلیه کارخانه های این مجتمع را تا روز شنبه ۱۰ بهمن یعنی تا آخر ژانویه تعطیل اجباری اعلام کردند. علیرغم این تلاشها اعتصاب کارگران گروه صنعتی ملی ۵ هفته بطول کشید. اعتصاب در ۲۸ بهمن ماه (۱۷ فوریه ۹۸) در مقابل وعده مدیریت پایان یافت. در کارخانه های پارچه بافی نمازی هشتگرد و جهان چیت، جرتقیل سازی وزنه و فیروزا، جرتقیل سازی های هوایی ، زمینی، ساختمانی، کارخانجات کفش بلا، کفش پیروزی، گروه صنعتی قطعات فولادی نیز اعتراضاتی حول افزایش دستمزدها صورت گرفت. کارگران جهان چیت یکهفته در اعتصاب بسر بردند.

– ۱۴۰۰ کارگر کارخانه ریسندگی بافناز اصفهان در بهمن ماه در اعتراض به تصمیم مدیریت مبنی بر اخراج تعدادی از کارگران، دست به اعتصاب زدند. این حرکت اعتراضی کارگران با حمله نیروهای انتظامی مواجه شد. در همین ماه در کارخانجات ریسندگی و بافندگی پارس واقع در جاده شاهین اصفهان، تجارت اصفهان، قند پیرانشهر، صنایع فولاد تهران ، جهان نصر در ایلام و نساجی بهشهر، کارگران برای دریافت دستمزدهای معوقه خود دست به اعتصاب زدند و اعتصاب کارگران نساجی بهشهر دو هفته طول کشید. همچنین کارگران شرکت علاءالدین

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

میدادند؟ فکر میکنید سازمانهای زنان اگر نماینده صریحتری برای مطالبات زنان داشتند میرفتند به آقای خاتمی رای میدادند؟ این سی میلیون رای ثبت شده به اسم آقای خاتمی بخاطر اینکه مردم فهمیدند اگر به ایشان رای بدهند رژیم را به عقب رانده اند و دچار مشکل کرده اند. معنی اش این نیست مردم به آقای خاتمی بعنوان پرچمدار مطالبات و حقوق و آرمانهایشان رای داده اند. در یک شرایط آزاد، سه ماه بگذارید احزاب فعالیت بکنند تا ببینید مردم به کی رای میدهند. من در این شک ندارم که مردم جمهوری اسلامی را بشدت به عقب رانده اند و گشایش برای خودشان ایجاد کرده اند، ولی بنظر من حرف واقعی که باید به مردم زد اینستکه این مسیر را ادامه دهید. توهم نداشته باشید به هیچ جناحی در حکومت اشکال این حکومت این نیست که خوبهایش سر کار نیستند. اشکال این حکومت اینست که سر کار است.

من فکر میکنم تاریخ و جامعه را کسانی جلو میبرند که پرچمهای روشنی جلو مردم میگیرند و به آنها انتخاب میدهند. بطور واقعی مردم ایران احتیاج دارند بدانند به کجا میروند. اگر این مردم بناست در مقاطع تعیین کننده ای بیایند به صحنه و آن ضمانت اجرائی باشند که آقای جمشیدی میخواهد، باید گول نخورده باشند و توهم نداشته باشند. باید بدانند در عین اینکه الان به خاتمی رای داده اند، ولی پیروان خاتمی نیستند، وگرنه با نشستن خاتمی آنها هم می نشینند. مردم باید فراتر از خاتمی را هم ببینند، فردا را ببینند. که واقعا اینطور هم هست. بنظر من مردم میدانند چه میخواهند، مردم میدانند جمهوری اسلامی یک ناهنجاری بوده به پیکر جامعه شان باید سریعتر گذراندش، تمامش کرد و این را راهی میدانند که به آنجا ختم میشود. بنابراین اگر این را میدانند، تاکید بر اینکه آری این راه باید به آنجا ختم بشود فقط این جنبش را قویتر میکند. بحث بر سر این است که من چه نظامی میخواهم آقای جمشیدی چه نظامی میخواهد بعنوان یک آرمان بعنوان یک اصل، نه اینکه چه چیزی برای ما ایرانیهای توسری خورده امروز مقدوره، و برویم خدا را شکر کنیم که همین را جلوی ما انداخته اند.

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

شعار حزب کمونیست کارگری ایران در روز ۱۳۰۰

در اعتراض به شرایط ناامن کار خود اعتصاب کردند.

و بالاخره در همین روز های اخیر شاهد تجمع اعتراضی مجدد کارگران چیت سازی بهشهر و حرکت اعتراضی کارگران کارخانه پارسان در رشت بودیم. کارخانه پارسان تولید کننده پتو برای نیروهای مسلح است و از شش ماه پیش به حالت تعطیل در آمد. کارگران به عدم پرداخت حقوق اعتراض دارند. کارگران اعلام کرده اند که اگر به خواستهایشان پاسخی داده نشود، هفته بعد در فاصله شهر رشت تا فومن به راهپیمایی اعتراضی دست خواهند زد.

گسترش دامنه اعتراضات کارگری در سال جاری آنچنان ابعادی پیدا کرد که یکی از روزنامه های رسمی ایران از فلج شدن کارخانجات غرب تهران با بیش از سیصد هزار کارگر سخن میگوید. ابعاد مبارزات کارگران در سال ۷۶ چنان بود که ناگزیر در رسانه های دولتی نیز انعکاس یافت.

در مبارزات کارگران در سال ۷۶ خواست افزایش دستمزدها در صدر مطالبات کارگران قرار داشت. بعلاوه کارگران خواستههای دیگری چون بهبود شرایط کار، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و قرار دادهای دسته جمعی را در مقابل دولت قرار دادند.

طبق همه شواهد، روند رو به گسترش اعتراضات کارگری در ایران بیانگر تحرک جدیدی در جنبش کارگری است. شرایط سیاسی کنونی و کشمکشها و شکافهای عمیق در حکومت به کارگران فرصت داده تا امروز بیش از پیش نیروی اعتراض خود را به میدان بیاورند و برای مطالبات خود مبارزه کنند. کارگران درحالی به پایان سال ۷۶ میرسند که

گرچه تا رسیدن به خواستههای پایه ای خود فاصله زیادی دارند اما توانسته اند زمینه ها و پیش شرطهای بهتری برای پیشرویهای آتی خود آماده کنند. این درحالی است که بحران اقتصادی رژیم اسلامی سرمایه داران که با بحران آسیای جنوب شرقی تشدید مییابد راهی جز مبارزه هرچه جدی تر و حادتر را در برابر کارگران نمیگذارد. جمهوری اسلامی و کل طبقه سرمایه دار طبق معمول تلاش خواهند کرد بار بحران را بر دوش کارگران بگذارند و کارگران باید و ناچارند با اتحاد و عزم محکمتری بر خواستههای انسانی و طبقاتی خود پافشاری کنند.

نگاهی به اخبار جهان

آینده نامعلوم اندونزی

جعفر رسا

طی دو ماه اخیر موج ورشکستگی، بیکارسازی و شورشهای شهری سراسر اندونزی را فراگرفته است. بخش وسیعی از مردم گرسنه اند و به مغازه ها و انبارهای غذا حمله می‌کنند. ارزش ارز اندونزی طی ۷ ماه گذشته ۸۰٪ سقوط کرده و دولت و سرمایه‌داران این کشور توان بازپرداخت ۱۳۰ میلیارد قرض خارجی را ندارند. (صندوق جهانی پول) شرط همکاری خود با دولت اندونزی را ریاضت اقتصادی شدیدتر تعیین کرده است. ارتش برای خواباندن وضعیت بسیار متحول این کشور دویست میلیون در آماده باش کامل بسر می‌برد. تحلیلگران اقتصادی بورژوا علت این وضعیت را بالا رفتن ارزش دلار، اسپکولاسیون سرمایه‌داران مالی خارجی، فساد رژیم سوکارتو و برنامه ریزی بد اقتصادی می‌دانند. اینها همه بی شک در ایجاد این وضعیت دخیل بوده اند ولی آنچه در اندونزی و سایر کشورهای آسیای جنوب شرقی رخ داد چیزی نیست جز بحران اقتصادی که در پی رونق اقتصادی جوامع سرمایه‌داری رخ میدهد. بحران فعلی نتیجه اجتناب ناپذیر رشد سرسام آور قبلی سرمایه‌داری اندونزی است. اما وضعیت کنونی، نه فقط آینده رژیم سوکارتو بلکه کل جامعه اندونزی و بطریق اولی آسیای جنوب شرقی را نامعلوم کرده است. دریاچه فرصتی که پیش آمده است، هم اکنون توسط جریان‌های ارتجاعی اسلامی در اندونزی مورد بهره‌برداری قرار میگیرد. آینده نزدیک روشن خواهد کرد تا چه اندازه کمونیسم و جنبش کارگری در اندونزی نیز از این فرصت بهره خواهد جست.

محکومیت روزه گارودی

روژه گارودی، "پروفیسور" مسلمان شده فرانسوی، در یک دادگاه فرانسه، بخاطر طرفداری از نازیسم مجرم شناخته شد و به جریمه نقدی محکوم شد. طی سالهای اخیر، شماری از دانشگاهیان نژادپرست در دفاع از نازیسم هیتلری، دست به "بازنویسی" تاریخ زده و کشتار دسته جمعی مردم یهودی و کمونیستها و آزادیخواهان توسط رژیم هیتلر را انکار میکنند. طبق قوانین فرانسه این کار جرم است و پس از فورسبون، استاد تاریخ دانشگاه پاریس، نوبت به روزه گارودی رسید که در دادگاه محاکمه و محکوم شود. در پروسه این محاکمه، جریانات ارتجاع اسلامی در بسیاری از نقاط جهان، از جمله مقامات و نهادهای رسمی رژیم اسلامی ایران، آشکارا از آنتی سمیتیسم روزه گارودی در برابر قوانین ضدراسیستی فرانسه دفاع کردند.

های بعدی باشد و این خواست اسرائیل است. "حسین الله کرم با اشاره به "آمریکازدگی" و "سیاست زدگی" در بین دانشجویان گفت: "متأسفانه امروز بجای آنکه فریاد مرگ بر آمریکا را در دانشگاه بشنویم، شاهد یک سری واژدگیها در دانشجویان هستیم".

زنان (دی و بهمن ۷۶)

* فاجعه بعد از فاجعه! نازی، دختر ۱۱ ساله، دانش آموز پنجم دبستان، توسط زن پدر ۲۴ ساله اش شکنجه شد. زن پدر: "من خودم قربانی این حادثه هستم ... من با یک سکه بهار آزادی جوانی ام را فروختم". انجمن حمایت از حقوق کودکان در ایران آئین نامه ای تهیه کرده و برای تصویب به وزارت آموزش و پرورش داده است که بموجب آن اولیای آموزشی مکلفند هرگاه به موارد کودک آزاری برخورد کنند، موضوع را برای پیگیری به مراجع انتظامی اطلاع دهند.

آبیدر (نشریه ای در سنندج)

* "بچه ای با جعبه ای در دست جلو میآید و میگوید: واکسی آقا؟ _ چند سال داری؟ _ ۱۲ سال. _ کلاس چندمی؟ _ اول راهنمایی. _ کدام محله می نشینید؟ _ عباس آباد. _ درآمد خوبی داری؟ _ بد نیست. _ با پولهای که بدست میآوری چکار میکنی؟ _ به مادرم میدهم. _ پدرت چکاره است؟ انگار ناراحت شده باشد. صورتش سفید میشود. کمی مکث میکند، بدون هیچ حرفی دور میشود.

گروههای سیاسی میدهد که با اتکاء به پایگاه اجتماعی خود، نقشی در حکومت داشته باشند. جنگ داخلی، کودتا، اغتشاشات سیاسی و ... بدیل‌های دیگری هستند که در مقابل مکانیزم انتخابات قرار دارند و البته در راس آنها انقلاب است که بعنوان آخردلوا و هنگامی که هیچ امیدیی به چرخه مسالمت آمیز قدرت و مسئولیت وجود ندارد، ناگزیر می نماید.

صبح (اسفند ۷۶)

* "در مدرسه راهنمایی دخترانه شهید یحییی منطقه ۲ آموزش و پرورش تهران، یک گروه از برنامه سازان تلویزیون جام جم که بمنظور ضبط برنامه "قاصدک" مراجعه کرده بودند از دختران دانش آموز خواستند چادرهای خود را کنار گذاشته و بجای مقنعه، روسریهای رنگی بر سر بگذارند تا فیلمبرداران در چنین وضعیتی از آنها فیلمبرداری کنند! جام جم شبکه جدید سیمای جمهوری اسلامی است که برای خارج از کشور پخش میشود".

* مهاجرانی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: "در نظام ما که یک نظام دینی است، انتظار اینکه هیچگونه نظارتی بر انتشار کتاب اعمال نشود، انتظاری منطقی نیست".

جامعه (۱۶ اسفند ۷۶)

* "حسین الله کرم" در سخنرانی مسجد دانشگاه که به دعوت "مجمع دانشجویان حزب الله" برگزار شد گفت: "آمریکا، صدام تضعیف شده میخواید و تجزیه ترکیه، عراق و ایران نیز خواسته اسرائیل است. تشکیل کردستان بزرگ شامل ۱۵ میلیون کرد ترکیه و میلیونها کرد عراق و ایران میتواند مبنایی برای تجزیه

از نشریات داخل

همشهری (۲۸ اسفند ۷۶)

* "در سال ۷۶، عوامل متعددی ازجمله سرایت مناقشات سیاسی داخلی به مناسبات اقتصادی، التهاب سیاسی کشور و انتظار عمومی برای تعیین تکلیف آینده و سرانجام دست بدست شدن مدیریت دستگاه اجرائی، موجب شد تا سرعت رشد اقتصادی کشور اندکی کاهش یابد و از ۵/۲٪ سال ۱۳۷۵ به کمتر از ۴٪ در سال ۱۳۷۶ برسد"

جمهوری اسلامی (۲۶ اسفند ۷۶)

* "برخلاف گذشته که معمولاً نیروها به چپ و راست و میانه تقسیم میشدند، اکنون فقط میتوان نیروها را در دو جبهه ارزشی و غیرارزشی مشاهده کرد، عده ای در صف وفاداران به ارزشهای اسلامی قرار دارند و عده ای دیگر در این صف نیستند. این دسته دوم مجموعه ای هستند از کسانی که نسبت به ارزشها و آرمانها بی تفاوتند و کسانی که با ارزشها و آرمانها ضدیت و ستیز دارند."

عصر ما (۶ اسفند ۷۶)

* "اگر رقابت میان گروههای مختلف اجتماعی و سیاسی را قانونمند نکنیم، به جنگ همه علیه هم مبتلا شده و شیرازه نظام از هم خواهد گسیخت. انتخابات، این اجازه را به همه

رژیم اسلامی حداقل دستمزدها را کاهش داد!

"جمهوری اسلامی حداقل دستمزد کارگران در سال ۱۳۷۷ را تنها ۱۸٪ افزایش داد." اطلاعیه حزب کمونیست کارگری ایران - کمیته داخل در این باره ادامه میدهد:

"در حالیکه نرخ تورم چیزی حدود ۶۰٪ است، افزایش ۱۸ درصدی حداقل دستمزد معنایی جز کاهشی ۴۰ درصدی در دستمزد واقعی کارگران ندارد. در حالیکه خط فقر به تعریف بانک مرکزی ایران ۱۱۳۰۰۰ تومان درآمد ماهیانه است، رژیم اسلامی حداقل دستمزد ماهیانه کارگران را سی هزار تومان تعیین کرده است.

این تصمیم بیشزمانه، ضدکارگری و جنایتکارانه است. تصمیمی که انتظارات و مطالبات اعلام شده میلیونها کارگر و اعتراضات آنها را زیر پا گذاشته است. این تصمیم شورایعالی کار یعنی ادامه تحمیل فقر مطلق بر زندگی کارگر و زحمتکش یعنی تلاوم نابودی فیزیکی و معنوی میلیونها خانواده کارگری و تلاوم محرومیت میلیونها انسان در بدترین شکل است.

هر کمبود بودجهای باید به زدن در آمد کلنهای مفتخور آخوند، مساجد و تکایا و دستگاه مذهبی و نیروهای سرکوب رژیم منجر شود. دستمزد کارگران باید متناسب با افزایش نرخ تورم و متناسب با نیازهای جامعه مدرن انسانی امروز و توسط نمایندگان منتخب و سراسری کارگران تعیین گردد."

اعتراض گسترده کارگران به ۱۸٪

افزایش دستمزدها توسط شورایعالی کار

بنا به اطلاعیه تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری، اتحادیه مستقل کارگران ایران" خبر میدهد که کارگران ۱۷ مجتمع صنعتی در تبریز، اراک، تهران، مشهد، رشت و استان خوزستان بطور یکپارچه به افزایش ناچیز دستمزدها توسط شورای عالی کار اعتراض کرده و با تجمع در برابر مدیریت این کارخانجات مصوبه اخیر شورایعالی کار مبنی بر ۱۸ درصد افزایش دستمزد برای سال ۷۷ را بی اعتبار اعلام کرده و خواهان حداقل ۵۰ درصد افزایش دستمزدها هستند.

بنا به خبر دیگری در آخرین روزهای سال ۷۶، شورایعالی اقتصادی رژیم اسلامی بهای چند رقم کالای اساسی ازجمله آرد را ۵۰٪ بالا برد.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه چیت سازی بهشهر

در آخرین روزهای سال ۷۶، کارگران کارخانه چیت سازی بهشهر، بدلیل تعویق چندماهه پرداخت حقوقشان، با سد کردن جاده بهشهر دست به تجمع اعتراضی زده اند. کارگران این کارخانه، قبلاً نیز چند بار به همین دلیل به تجمع اعتراض آمیز دست زده اند.

زدوخورد آخوندهای مجلس اسلامی

روز چهارشنبه ۲۷ اسفند، آخوندهای دو جناح مخالف در مجلس اسلامی به سر و کله هم پریدند. به گزارش روزنامه همشهری بدنبال سخنان عبدالله نوری، وزیر کشور، در پاسخ به سوالات نمایندگان جناح مخالف خاتمی، زدوخورد و تشنج بالا گرفت و تعدادی از آخوندهای هر دو جناح مجلس، با کنار گذاشتن عبا و عمامه به کتک کاری و داد و قال پرداختند و تا آخر جلسه به همدیگر بد و بیراه گفتند.

شرکت ناچیز مردم در انتخابات میاندوره ای

انتخابات میاندوره ای که روز جمعه ۲۲ اسفند در شهرهای تهران، اصفهان، خمین و سلماس برگزار شد، با بی اعتنائی وسیع مردم روبرو شد و شمار شرکت کنندگان در آن ناچیز بود.

درگیریهای مکرر مردم کامیاران با نیروهای رژیم

طبق اطلاعیه کمیته سنندج حزب کمونیست کارگری ایران (۲۵ اسفند)، درگیریهای متعددی بین مردم و نیروهای سرکوبگر رژیم در شهر کامیاران روی داده است. روز دوم اسفندماه درگیری بین دستفروشان و ماموران رژیم و شب سوم اسفند و روز بعد از آن بین جوانان دانش آموز و ماموران صورت میگردد. طبق این اطلاعیه در هفدهم اسفندماه (مصادف با روز جهانی زن) یک مامور رژیم بنام "سایه میر مروت" پس از درگیریهایی که با همسر و پدر همسرش پیدا کرده است، همسرش بنام "آلهه کمره گره" را، که معلم بوده است، بضرط گلوله بقتل میرساند و خود را تحویل پلیس میدهد. بدنامی این مامور رژیم و شهرت همسرش بعنوان زنی آزاده و مورد احترام، باعث برانگیخته شدن نفرت عمومی از این واقعه در میان مردم شهر کامیاران شده است.

رویارویی طبقه کارگر ایران با رژیم اسلامی...

آتش زدن لاستیک در جاده فومن-رشت و بستن راه، تلاوم اعتراض برحق خود را به رژیم ضدکارگری اسلامی نشان دادند. این کارخانه شش ماه است بسته شده و کارگران خواهان پرداخت دستمزدهای معوقه خود و پاداش آخر سال هستند. در این ماجرا پاسگاه پلیس راه دخالت کرد و با ذکر این نکته که "ما کاری با شما نداریم و موظفیم راه را باز کنیم"، تلاش کردند که کارگران بجان آمده را ساکت کنند و از گسترش اعتراض جلوگیری کنند. یکی از کارگران معترض اعلام کرد در صورت برآورده نشدن خواسته هایشان تا قبل از عید اقدام به خود سوزی خواهد کرد.

همینطور کارگران آریست سازی رودبار (تولید کننده قطعات سیمانی بام ساختمانها و دودکشهای بزرگ)، کارگران گونی بافی رشت و کارگران کارخانه گیلان پاکت در اعتصاب بسر میبرند. افزایش دستمزدها خواست عمومی این اعتراضات کارگری است. علاوه بر مسئله حیاتی افزایش دستمزدها، پرداخت مزایای معوقه و حقوق پرداخت نشده در بخشی از اعتصابات ماههای گذشته، و در موارد اخیر، در اعتصاب گیلان پاکت و پارسان رشت از دیگر خواستههای کارگران است. فصل تعیین حداقل دستمزدها در ایران، اسفندماه و آستانه سال نو، برخلاف بخشهای مرفه جامعه، برای کارگران ایران کابوسی است که بیش از هر وقتی خانواده های کارگری را به کام خود فرو میبرد. در فضائی که شادی و خنده و تعطیلات جزو پذیرفته شده این ایام است، کارگران در ایران مجبورند برای پاسخ به چشمان پرتوقع و محق کودکانشان؛ برای اثبات هر روزه انسان بودنشان؛ برای پرداخت کرایه آلونک هایشان؛ برای درمان گوشه ای از دردهای بی پایانشان؛ بدون حق تشکل، بدون حق اعتصاب و با دستان خالی به استقبال جنگی نابرابر با دولت و کارفرما و ارازل و اوباش انجمن اسلامی و خانه کارگر و شکنجه گر و شکنجه گاه بروند. کارگران برای پس گرفتن یک ذره از آنچه خود تولید کردهاند ناگزیرند کل دم و دستگاهی را به مصاف بطلبند که بدون کار کارگر حتی یک روز هم نمیتواند روی پاهایش بایستد.

یک وجه مشخصه و اهمیت اعتصابات و اعتراضات چندماهه اخیر در مقایسه با سالهای گذشته، گستردگی، بهم پیوستگی و خصلت بخشا سراسری آنهاست. دستگیرهای وسیع کارگران مبارز و قلع و قمع اعتصابیون و تلاش مزدورانی چون علیرضا محبوب و دیگر اعوان و انصار رژیم اسلامی سرمایه داران برای علم کردن "حزب کارگران" و "انجمن کارگران مسلمان" و غیره، عکس العملی به این واقعیت است. از مبارزات کارگران ایران علیه ارتجاع سرمایه‌داری حمایت کنید.

آزادی فوری کارگران زندانی، آزادی بی قید و شرط تشکل، آزادی بی قید و شرط اعتصاب، حق انعقاد قراردادهای دسته جمعی، تعیین حداقل دستمزد توسط نمایندگان منتخب و سراسری کارگران با کارفرمایان و دولت و یمه بیکاری مکفی برای تمام افراد بالاتر از شانزده سال خواست فوری طبقه کارگر ایران است.

حزب کمونیست کارگری ایران - کمیته داخل

۲۲ اسفند ۷۶ (۱۳ مارس ۹۸)

آدرسهای تماس و حسابهای بانکی حزب کمونیست کارگری ایران

K.A.K Box 29065 100 52 Stockholm Sweden	Postfach 103137 50471 Köln Germany	BM Box 8927 London WC1N 3XX England	W.P.I Box 719stn.P Toronto, ONT .M5S 2Y4 Canada
Postgiro: 4492709-3 K.A.K Box 29065 100 52 Stockholm Sweden	Z.I.KONTO: 17116703 BLZ: 10090000 Berliner Volksbank Germany	Account No:07687 Royal Bank of Canada 10 Eglinton Ave. E Toronto, Ont M4P 2W7 Canada	

Fax: (46) 08-659 82 22
E.Mail: 100260,3324@compuserve.com

از صفحه حزب دراینترنت

دیدن کنید:

<http://www.wpiran.org>

به حزب کمونیست کارگری ایران کمک مالی کنید